

Halálfej az oszlopon

PRÓZA - LXII. évfolyam, 36. szám, 2018. szeptember 7.

Az arab portás, akit Aziznak hívtak, a vállamra tette a kezét, és azt mondta franciául, hogy kárpótlásul azonnal kibont egy whiskyt a hotel számlájára. A gomolygó téglaporon át néztük a csillagos eget. Tiszta volt, sehol egy felhő. Oldalra fordítottam a fejem, és Aziz kezére pillantottam. Bassza meg, gondoltam, ennek széles, kerek körme van. Elhúzódtam. A törmelék között halványan világított egy olvasólámpa. El nem tudtam képzelni, hogyan gyulladhatott meg, ugyanis senki nem lakta a szobát. Talán az egyik gerenda a kapcsolóra zuhant. Nem fogjuk megérteni, hogyan és mitől működünk. Én például egyszerűen irtózom azoktól, akiknek széles, kerek körmük van. Hozd azt a whiskyt, mondtam halkan, és összehúztam magamon a köpenyt. Szövettapéta borítja a falat, gondoltam. Valóban vén ez a hotel, mint az országút. Ma már nem használnak ilyet. A szemközti ajtónak dőltem, és lehunytam a szemem.